

פרוטוקול מס' 25/ד

מישיבת ועדת הכלכלה

ביום ג' ו' ניסן תשי"ט - 13.4.59

בשעה 0900

נוכחים:

- ב. אבניאל - היו"ר
- מ. אונא
- מ. אולמרט
- ע. איכילוב
- ע. דגני
- י. ניצני
- ש. שורש
- א. תלמי

מזמנים:

- מר נוימן
- מר וירשובסקי
- מר הנגבי

סדר היום:

חוק הקבלים עסקיים
 חוק המים - סיכום סעיפי החוק
 כפי שאושרו על ידי ועדת המשנה
 של ועדת הכלכלה - סעיפים 57 - סוף החוק

=====

היו"ר ב. אבניאל:

ישנו תיקון קטן בחוק הקבלים עסקיים. שר המסחר והתעשייה באישור שר החקלאות יכולים גם לצרף וגם לגרוע מוצרים שמשמשים למזון, אף על פי שאין זה נכנס להסכם הקובע. זהו מהות התיקון.

ה ח ל ט ה

- בעד התיקון המוצע - 3 חברים
- נגד - 2 חברים

הסתייגות למיעוט.

ע. איכילוב:

מאחר ובהזמנות לישיבה הודיעו רק על הדיון בהצעת חוק המים, אני מודיע בשמי ובשם חברי פרלשטיין שלא נכנס לדיון עכשיו, ובישיבה הבאה של ועדת הכלכלה נחזור לדון בסעיפי חוק זה.

היו"ר ב. אבניאל:

ברצוני להודיע לך, חבר-הכנסת איכילוב, כי גם בישיבה הקודמת לא השתתף חברך פרלשטיין, והוא ביקשני לצרף את שמו להסתייגויות של היושב-ראש.

אנו עוברים לדון בחוק המים, החל מבסעיף 57.

ס ע י ף 57

מ. וירשובסקי: לדעת האפשר לקבל נוסחה האחידה, לאור שתי ההסתייגויות האומרת: "ובלבד שכתוצאה מפעולות רשות המים לפי פיסקה זו, לא תוקטן כמות המים שמפיק המים וצרכניו רשאים לקבלה, בהתאם לאמור ברשיון ההפקה, לפי סעיף 24". זאת אומרת, שאפשר יהיה לקחת מהמפיק את מקור המים, בתנאי שיבטיחו לו את מלוא כמות המים שקיבל לפי הרשיון שיש לו וגם לצרכניו, אשר להם סיפק הוא את המים.

מ.א.ולמרט: בהסתייגות הראשונה נאמר שאפשר לקחת מים אם חסרים מים באזור. הנוסח המוצע משמש הקלה ולא החמרה. אשר לנוסח החדש - אני מוכן להתאחד עליו.

ע.איכילוב: נשכחה כאן להרשם ההסתייגות שלי. אני מקבל את התיקון המוצע. כדי להסיר אי-הבנות אני מציע להוסיף שני תיקונים. אני מציע לכתוב ב-א': לשם ביצוע תכנית מפעל שאושרה סופית. אני פשוט מציע להוסיף את המלה סופית.

הערה שניה. והיה וההסתייגות של חבר הכנסת שורש או של שר החקלאות בענין רשות המים הארצית תתקבל, זאת אומרת שלא עכור בחוק: רשות המים הארצית היא בבעלות המדינה, אני מציע לכתוב, במקום רשות המים - מדינת ישראל או ממשלת ישראל.

היו"ר ב. אבניאל: אני חושב שכולנו יכולים לקבל את התיקון המוצע על ידי חבר-הכנסת איכילוב ולהוסיף את המלה: "שאושרה סופית".

מ. וירשובסקי: הייתי מציע לכתוב: שאושרה כדין.

ה ח ל ט ה

התיקון המוצע - שאושרה כדין (א) - נתקבל

מ. וירשובסקי: הצעת התיקון של חבר-הכנסת אולמרט, לא להלאים אלא לתפוס, ברצוננו לציין שבהתאם לסמכויות החוק אין הלאמה. אנו חושבים שמקורות המים יכולים להיות בידי המדינה, אפשר לתפוס אותם.

מ. אולמרט: יש הבדל גדול בין המקורות ובין המחזיק הפרטי של מקור המים של 500 קוב. אנו חושבים שהוא בעל הבית הטוב ביותר.

היו"ר ב. אבניאל: אנו לא יכולים לעשות שני חוקים, למקורות אחד ולבעל הבית הפרטי אחד. והיות ואין זה נראה לי שנמנע מהמדינה כל אפשרות לקבל רשות מים, נבאית לי כיותר נכונה גישתו של ח"כ איכילוב.

ש. שורש: כפי שמדובר בסעיף הזה, אין לזה כל ענין למקורות. התכנית הן בידי הממשלה, והביצוע יכול להיות בידי "מקורות" או חברה פרטית אחרת.

מ. אונא: אפשר אולי להתאחד: באישור שר החקלאות?

ה ח ל ט ה

הוחלט שתפיסת המקורות יכולה להעשות באישור שר החקלאות.

הסתייגות לחבר-הכנסת אולמרט
הסתייגות לחברת-הכנסת וילנסקה

ע. איכילוב: אני מצטרף להסתייגותה של ח"כ וילנסקה.

סעיף 58

א י ת ה ס ת י ג ו י ת

סעיף 59

היו"ר ב. אבניאל: נשיא ההוצאה לפועל הוא נשיא בית המשפט המחוזי? אולי תכתבו נשיא בית המשפט המחוזי? כתוב כאן יושב ראש משרד ההוצאה לפועל, אולי תכתבו: יושב ראש בית המשפט המחוזי?

ה ח ל ט ההתיקון ומוצע - נתקבל

פ. אונא: השאלה היא זאת. ראשית ברצוני לאמר שכל העניין של "עסק" הוכנס בוועדת המשנה. בחוברת הכחולה זה לא היה. השאלה היתה האם במקרה זה אפשר להסתפק שהוא יקבל משהוא יפה או שצריך בכל אופן לנסות למצוא לו אפשרות של המשך פרנסתו. יכול להיות מקרה כזה. אמנם מבטיחים לו פיצויים, אבל מונעים ממנו את האפשרות להעביר את מפעלו למקום אחר. יש דבר כזה בחוק הגנת הדייר. אני חושב שבכל מקרה ומקרה אפשר להגיע לכלל זה שאפשר לתת לאדם שמן מסויים, לאמר לו: יש לך 6 חודשים בכדי להעביר את מפעלך. זאת הנקודה. היה חשש בידי הרוב שאולי זה יעכב את ביצוע המפעל. אני חושב שיש אחד מאלף מקרים שאי אפשר לעשות זאת. אני מרחיק לכת ואומר. אפילו אם זה יעכב את הקמת המפעל חודשים זה בכל זאת מוצדק ויש לדאוג לכך שאדם לא יפסיד את פרנסתו בגלל זה שצריכים למחר.

מה שאני דורש שבית הדין יתן דעתו על כך, כמה זמן צריך לאדם כדי שיוכל להעביר את עסקו למקום אחר.

היו"ר ב. אבניאל: נאמר שבית הדין סבור שיש צורך בשנה וחצי, דעתך שיש לעכב את הקמת המפעל לתקופה הזאת ולא אנו נותנים לך כך וכך פיצויים, אבל את המפעל לתת אפשרות להגיד לאדם: צריכים לבצע?

פ. אונא: אני חושב שהמקרה שציינת הוא קיצוני אמד, יוצא מהכלל. קשה לי בכלל לקבל את הגישה הזאת.

פ. אולמרט: אני לא חושב שאפשר לקבל את הצעתך. יש לקחת בחשבון שהוא יקבל פיצויים בהתאם לסעיף 2.

א. תלמי: הייתי מציעה: זכות בעל העסק שעליו עיקר פרנסתו, תהיה בדיוק כמו זכותו לעניין הדירה. כלומר, אז לא נחוץ אלא לאחר שהועמד לרשותו דיוור חלוף או שעור פיצויים. כלומר, מה שאחזק מציע לגבי דירה קיים גם לגבי עסק.

ש. שורש: הייתי מציע שבמקום ההסתייגות שלך תבוא פסקה 2 המתייחסת לעסק שעליו עיקר פרנסתו ויאמר בה: על רשות המים להשתדל למצוא לו דיוור חלוף. בבית המשפט יאמר השתדלנו, חיפשנו ולא מצאנו. אם יכולים להשתדל ולמצוא צריכים לעשות זאת.

ע. איכילוב: גם כאן נשכחה ההסתייגות שלי. אולם מאחר והיא קרובה להצעתו של ח"כ אונא, אני תומך בהסתייגותו.

היו"ר ב. אבניאל: הצעת הפרשה שלי. אין לי ספק שבהסתייגות של ח"כ אונא יש יסוד בריא מבחינת זכות האזרח, אבל מאידך, יכול להיות מצב שזה יעכב ביצוע מפעל גדול. אני חייב לשקול את טובת הכלל מול אי נוחיות או פגיעה בפרט, ואני מחפש דרך שתענה על שני הדברים. אני מציע להוסיף בחוק את הסתייגות ח"כ אונא ולהוסיף, "ובמקרה שזה מעכב ביצוע פעולה חשובה, מותר לפנות את האיש, ובית הדין יקבע את סכום התשלום שחייבים לתת לו תמורת אותו דבר שהוא היה מקבל בזמן הסביר".

ע. דגני:
 אני מסכים שיש בהצעתו של ח"כ אונא יסוד בריא. אולם כשאחה אומר למסור את זה לשיקולו של בית הדין, זה עניין העלול להמשך הרבה זמן. אבל כשעושים תכנית של המפעל גדול, לא עושים אותה מהיום למחר, אלא זאת תכנית ארוכה ומתווים תנאים. השאלה היא אם לא יכולים בזמן שמבינים את התכנית לאמר לאותו אדם. תדע לך המצב כזה וכזה.

מר נוימן:
 אם אני מבין נכון את הצעת היו"ר, הרי היא מחפשת מציאת פתרון על ידי נוסח אחד, שני אלמנטים, גם פיצויים וגם זמן סביר. אני מציע לך להכניס את הנוסח של זמן סביר.

מר וירשובסקי:
 לפי הנוסח של ח"כ אונא לא תוכל לעשות דבר, כל אלא לאחר שבית המשפט ישפוט, בשעה שהנוסח של היו"ר אומר שהצדדים יכולים לידי הסדר, לא הגיעו לידי הסדר - הולכים לבית המשפט.

ההבדל הוא שבתחילת החוק כתוב שבית הדין יכול להרשות, וכאן הוא חייב להחליט.

היו"ר ב. אבניאל:
 הנוסח שיתקבל יהיה כזה. הצעת מר אונא, ואחר כך לאחר שהצדדים הגיעו לידי הסכמה או לאחר שניתן זמן סביר, בתוספת שאמרת. ואם ביצוע התוספת יעכב את ביצוע המפעל, או שביצוע המפעל טובל קשות ממתן הזמן הסביר, אפשר להוריד את האדם, במקרה הזה, אבל צריכים לשלם לו את כל ההפרש אשר היה מקבל אילו היה נשאר בזמן סביר, ועל זה יקבע בית המשפט.

ע. איכילוב:
 הייתי מציע תיקון קטן בסעיף 2 ברוח הצעתו של ח"כ אונא. אני מציע שבפני בית הדין יהיה השיקול של הזמן הסביר דרוש למציאת דיוור חלוף לעסקו. השיקול של בית הדין אם כן לתת פיצויים או לא, אני מבקש שהוא יביא בחשבון נוסף לזה גם את הזמן הסביר למציאת דיוור חלוף.

- ש. שורש:
- א. משתדלים למצוא דיוור חלוף;
 - ב. נוסף לפיצויים גם תשלומים;
 - ג. מה שאיכילוב מציע לתקופה הזאת שהאיש הגיש ערעור לא תופסים - אני מוכן לקבל את הסעיף בשלושה תיקונים אלה.

היו"ר ב. אבניאל:
 אני מציע שנקבל את הנוסחה של איכילוב המקילה ביותר הממשלה ועל ביצוע החוק.

ה ח ל ט ה

הוחלט לקבל נוסחה אחידה שתובא לישיבה הבאה. הסתייגות לח"כ וילנסקה.

ס ע י ף 60

ש. שורש:
 אני מוריד את הסתייגותי.

הסתייגות לחברת-הכנסת וילנסקה.

ס ע י ף 61

א י ן ה ס ת י ג ו י ר ת

ס ע י ף 62

הסתייגות לחברת-הכנסת וילנסקה.

ס ע י ף 63

הסתייגות לחברת-הכנסת וילנסקה.

ס ע י ף 64

ע. איכילוב:

אני חושב שההסתייגות שלי ברורה.

מ. אונא:

שני חושב שאין צורך בסעיף כזה, אחרי שיש לנו סעיף 68.

אשר להצעתו של ח"כ איכילוב, זה נכון, אבל אני לא יודע איך אפשר לבחון את השאלה. אנו מטילים בכל מקרה כזה על הממשלה לרכוש את השטח, אף על פי שמה שמעיר מר איכילוב זה עניין רציני מאד, ויש די אנשים שסבלו וטובלים מזה גם היום.

מ. אולמרט:

ההסתייגות שלי וסעיף 68 אינם דברים זהים.

ש. שורש:

אני חושב רבותי שאתם טועים. ממילא ברוב המקרים זה יגע לקרקע שהיא בבעלות המדינה או קק"ל. לא צריכים אלא המדינה תרכוש לעצמה קרקע. זה בעיקר באיזורים כפריים ולא באיזורים עירוניים.

דבר שני, ישלמו לאיש פיצויים. דבר שלישי, חשוב שהאדמה תהיה בבעלותו של מי שמשקיע ממנה. שלחין הוא יכול לעבד. לכן אני מציע להשאיר את זה כפי שהוא, ובפרט שיש מקום לערו.

מ. אולמרט:

אולי לא שמתם לב שההסתייגות שלי מדברת על רצועות מגן.

ה ח ל ט ה

הסתייגות לחבר-הכנסת אולמרט
הסתייגות לחבר-הכנסת איכילוב - אבניאל

מ. אונא:

אני משאיר לי זכות להצטרף להסתייגות חברי הכנסת איכילוב ואבניאל.

הנוסח המוצע על ידי הרוב - נתקבל

ס ע י ף 65

א י ן ה ס ת י ג ו י ו ת

ס ע י ף 66

מר וירשובסקי:

על סעיף זה היה דיון עם האוצר ואני אביא לישיבה הבאה את הנוסח. ההסתייגות של שר החקלאות נפלה, אין צורך בה.

ס ע י פ י ם 67 - 69

א י ן ה ס ת י ג ו י ו ת

ס ע י ף 70

מ. אונא:

אני מציע במקום "עלול לשמש" - "עשוי לשמש".

ה ח ל ט ה

הוחלט לקבל את התיקון הבא: "...הכל במידה שהדבר עשוי למשם פיצוי מתאים לניזוק".

הסתייגות לח"כ וילנסקה.

ס ע י ף 71

א י ן ה ס ת י ג ו י ר ת

ס ע י ף 72

גם אני מצטרף להסתייגותו של ח"כ שוקן.

ע. איכילוב:

הסעיף הזה הוא סעיף רציני מאד.

מ. אונא:

כאן אנו בעצם קובעים באיזה אופן נותנים פיצויים, דלפי איזה מתכונת, לא לפי הרשאה, ועל כן נקבעו כאן שני דברים. למעשה סעיף ג' מצמצם אותנו בצורה כזאת שהדבר משתנה לחלוטין.

אנו לא מחייבים את שר החקלאות לקבוע כללים, כי אם אנו אומרים: הוא יכול. יש סעיף בחוק המדבר על פיצויים. השאלה שעוררנו, האם הכללים האלה מתאימים באמת לנחונים שישנם כאן? לכן אמרנו, כפי ששם; בחוק רכישה לצורכי ציבור נקבעו כללים בחוק, אנו סבורים שגם פה צריכים לקבוע כללים.

בסעיף 72 ב' כתוב: "שר החקלאות רשאי...". הוא יכול להיות עוד עשר שנים נשאי. אבל לעומת זאת כל עוד לא חלים כללים, קיימת אותה פקודה שכולנו מצאנו כבר וציינו שאיננה מתאימה ביותר, אבל ממשיכים להשתמש בה באופן זמני עד שיקבעו הכללים. אני מתנגד שנקבע כללים כאן כי זה יהיה תמיד לרעת הניסוח.

מה שאני מציע, ששר החקלאות יקבע תוך שנה מיום פרסום חוק זה כללים, אשר יבואו לאישור ועדת הכספים.

אני מציעה שיהיה כתוב בסעיף 72 ב', במקום שר החקלאות רשאי, "שר החקלאות יקבע, לאחר התייעצות, כללים לחישוב הפיצויים". והיה, אם הוא מוכשר יותר - יקבע כעבור חצי שנה, מוכשר פחות - זמן ארוך יותר.

אנו לא יכולים לשום ועדה פרלמנטרית להכתיב את הזמן מתי תגמור עת עבודתה. הייתי מוכן לקבל את התיקון של ח"כ תלמי אם נקבע שנה. ועדת הכספים לא דנה תוך שנה. זה מערער את כל המבנה של הדבר הזה. הייתי בעד זה שנכנס לעיבוד הכללים, אבל אני לא רואה שנספיק לעשות זאת.

היו"ר ב. אבניאל: אנו לא יכולים לעשות זאת מבחינה חוקית.

ע. דגני: בענין זה אני חושב שדווקא המסתייגים צודקים.

מר וירשו בסקי: אם היה כתוב ששר החקלאות יקבע, זה בכל זאת לא מחייב אותו, אבל הוא לא יוכל להתעלם מזה.

מ. אונא: אני עומד על הסתייגותי.

ע. איכילוב: אם נבוא לשייבה הבאה ונגיד שאנו מסירים את ההסתייגות, אתה מסכים שבמשך שנתיים ועדת הכספים...?

לאור ההחלטה הזאת נשקול.

ה ח ל ט ה

הוחלט לקבל את התיקון בדבר שנתיים. "שר החקלאות יקבע במשך שנתיים, לאחר התייעצות במועצת המים, ובאשור...".

ס ע י פ י ם 73 - 75

א י ן ה ס ת י ג ו י ר ת

אני ומר איכילוב חייבים ללכת. אבקש את ח"כ
אולמרט להמשיך בניהול הישיבה.

היו"ר ב. אבניאל:

לא אותר על הנמקת ההסתייגויות שלי.

ע. איכילוב:

החלטתי כיושב-ראש שהישיבה נמשכת והיא תשב עד
שעה 12.00. אם שנינו צריכים ללכת, ההסתייגויות

היו"ר ב. אבניאל:

שלך תשמענה במליאה.

מבחינה פרלמנטרית אני מוחה נגד התנהגותך. שום
יושב ראש לא היה עושה דבר כזה.

ע. איכילוב:

אם ישנן חילוקי דעות, חשמע זאת נשיאות הכנסת.

מ. אונא:

סעיף 76

הסתייגות לחבר הכנסת איכילוב.

סעיף 77

הסתייגות לחברת הכנסת וילנסקה.

סעיפים 78 - 85

אין הסתייגויות

סעיף 86

הסתייגות לחברת הכנסת וילנסקה.

סעיף 87

מה ההבדל בין שתי הגירסות?

ע. דגני:

מר וירשובסקי:
ישנם כמה וכמה דברים. הבדל עקרוני בענין קביעת
תעריפי המים. גירסה ב' יותר מקבילה. גירסה
זאת יותר גמישה. לשר החקלאות יש חופש פעולה. נוסף על זה הוא לא יכול
להתחשב או לא רשאי להתחשב למה משתמשים במים בחקלאות. כל המטרות בתוך
החקלאות הן אחידות.

ה צ ב ע ה

בעד גירסה א' - מיעוט
בעד גירסה ב' - הרוב

הסתייגות לחברי הכנסת אולמרט, איכילוב ושוקן.
גירסה ב' - בתחילה. ליתב הסעיפים הקטנים - אושרו.

סעיפים 88 ו-89

אין הסתייגויות

סעיף 90

מר וירשובסקי:
קיימת הסתייגות ח"כ איכילוב למחוק את כל סימן
ב'. קיימת הסתייגות אלטרנטיבית, לקרוא לקרן
בשום "קרן הוזלה לדמי מים".

ה צ ב ע ה

הצעת ח"כ איכילוב, למחוק את הסעיף - לא נתקבלה
הצעת הדוב לקרוא לסעיף בשם "קרן הוזלה לדמי מים" - נתקבלה

הסתייגות לחברי הכנסת איכילוב ואולמרט.

גירסה א' - נ ת ק ב ל ה

הסתייגות לחבר-הכנסת איכילוב.

ס ע י ף 90

הסתייגות לחברת הכנסת וילנסקה.

לסעיף ב' ישנן גם כאן שתי גירסות.

היו"ר מ. אולמרט:

ה צ ב ע ה

גירסה א' - הרוב
גירסה ב' - מיעוט

הסתייגות לח"כ וילנסקה בפסקה ב'.

ס ע י ף 91

הסתייגות לחבר-הכנסת אולמרט.

ס ע י ף 92

הסתייגות לחבר-הכנסת אולמרט.
הסתייגות לחברת-הכנסת וילנסקה.
הסתייגות לחבר-הכנסת איכילוב.

ס ע י ף 93

היו"ר מ. אולמרט: ההבדל בזה. אני מוכן להוסיף ששך החקלאות יביא את זה לאישור ועדת הכספים, או אפילו שר האוצר בהתאם להמלצת שר החקלאות. יש לנו ענין כמו במפעל האשלג, חושבים לבטל את הישובי הריבית להון המושקע. מדברים על המפעל של העברת המים לנגב, המים יהיו יקרים, נצטרך להוסיף למחיר ולתבוע זאת מחקלאים אחרים. אלה הם דברים שאי אפשר לקבלם חזרה על ידי רביית ופחת. השר יבטל את זה, ועל ידי זה שר החקלאות יכול לחשב מחיר יותר נמוך לחקלאי.

ש. שורש: אנו לא יכולים לקבל כל החלטה הנוגעת לאוצר. אין בזה שום אפקטיביות.

מ. אונא: אני חושב שלא טוב להכניס את זה, אחרי שקבענו בסעיף 86 איך מחשבים את דמי המים. אנו יוצרים ניגוד בין שני סעיפים.

ההבדל בין שתי ההסתייגויות, בזה, שח"כ איכילוב הכניס לענין את הצבכן הבודד. יש משהו ממשי בהצעתו. הוא מציע לתבטיח שהצרכן יתנה מההוזלה ולא דק המפיק.

היו"ר מ. אולמרט: אצלי זה מכוסה על ידי מה שאמרתי.

מר נוימן: ח"כ איכילוב רוצה גם את הרביית, וחוזר מזה, הוא רוצה את הפרט בנושא ההנחה.

ה ח ל ט ה

הסתייגות לחבר-הכנסת אולמרט
הסתייגות לחבר-הכנסת איכילוב.

ה צ ב ע ה

בעד גירסה א' - מיעוט
בעד גירסה ב' - הרוב

הסתייגות לחברי הכנסת אולמרט, איכילוב ושוקן.

סעיף 95

אין הסתייגויות.

סעיף 96

הסתייגות לחבר-הכנסת איכילוב.

סעיף 97

הסתייגות לחברת-הכנסת וילנסקה.
אני מניח שכאן יש טעות במספור.

מר וירשובסקי:

סעיפים 98 - 100

אין הסתייגויות.

סעיף 101

אני מוכן להצטרף להצעתו של איכילוב.
אני מוכן להצטרף להצעתו של איכילוב גם כן.

מ. אונא:

היו"ר מ. אולמרט:

ה ח ל ט ה

הסעיף בהצעתו המקורית - נתקבל

הסתייגות לחברי הכנסת איכילוב, אונא ואולמרט.

סעיפים 102 - 106

אין הסתייגויות.

סעיף 107

זה ימוכן עד מאד שנציג ההסתדרות הציונית לא תהיה להם מעמד מבחינה ממשלתית אלא לרשותם עצמם. (?)

ש. שורש:

ועל ידי זה אתם מורידים את מספר נציגי הציבור.

מ. אונא:

בסעיף ג' כתוב ש-2/3 נציגי הציבור במועצת המים יתמנו בהתחשב עם היקפי הצריכה למטרות המים השונות. הניסוח הזה חושבני איננו קולע למה שבטאנו. מה היתה ההצעה? להתחשב עם היקפי הצריכה. אבל פה לא כתוב שהם יתמנו מבין הצרכנים. היה צריך להיות כתוב: מבין הצרכנים ובהתחשב עם היקפי הצריכה למטרות המים השונות.

מר נוימן:

אני מציע שנגביל את מספר נציגי ההסתדרות הציונית.

ש. שורש:

מר נוימן: לפי הכתוב כאן, מספר נציגי הציבור יכולים להיות גם מביני המפיקים.

ש. שורש: אני מציע שאנו עומדים על העקרון: $1/3$ נציגי ממשלה ו- $2/3$ נציגי הציבור, אליהם מצטרפים שני נציגי ההסתדרות הציונית, אשר אחד מהם יהיה ודאי מהסוכנות היהודית.

מ. אונא: לא קבענו באופן ברור אם נציגי הציבור פירושו רק צרכנים או גם מפיקים. אני חושב שאנו צריכים כאן להבהיר משהו. אם שניהם יחד, כל אחד לחוד, ובאיזה יחס. אני מוכן להסכים להצעתו של ח"כ שורש, אבל אני לא רוצה שזה יהיה בלתי מוגבל על חשבון נציגי הציבור.

ש. שורש: אולי נכתוב "עם היקפי הצריכה וההפקה"?

היו"ר מ. אולמרט: אולי נכתוב "ובלבד ש-60% מהם יהיו נציגי הציבור"?

א. תלמי: אני מציעה למחוק את ה- $2/3$ בסעיף ג'. נציגי הציבור במועצת המים... עם היקפי הצריכה, ובלבד ש- $2/3$ מהם יהיו צרכנים ו- $1/3$ מפיקים.

מר וירשובסקי: הצעת ח"כ איכילוב אומרת שמתוך נציגי הציבור $2/3$ יתמנו לפי היקפי הצריכה, ויתר ה- $1/3$ יתמנה לפי החלטת שר החקלאות.

א. תלמי: אם נתמנם $2/3$ אינם טעות, פירוש הדבר שהכוונה היתה לגבי זה שכמות המים קובעת את הנציגות. מה שאנו מציעים זה הצריכה או ההפקה, או יעוד המים. יחסי הבעלות על המים קובעים את הנציגות. זה משנה את התוכן. מקודם היתה התחשבות אך ורק עם הכמות, כרגע הכניסו את הבעיה של צרכן ומפיק, ואינני חושבת שהדבר הזה עומד בסתירה. אסור לנו למחוק את זה. אני מציע שנדון בעניין הזה.

אנו יכולים להגיד שאותם $2/3$ של חברי המועצה שהם נציגי הציבור, יתחלקו $1/3$ ו- $2/3$ לפי צרכנים ומפיקים, דבר שלא דובר עליו בשום ישיבה קודמת.

דבר שני, מתוך האפשרות הזאת, איך יבחרו האנשים? האם לפי כמות המים? דבר אחד לא סותר את השני. אנו לא צריכים להחליט על כך במקום הסעיף הזה, אלא יחד עם הסעיף הזה.

מ. אונא: אני מציע שנקבע כאן רק את המינימום שאנו קובעים בשביל הצרכנים, ועל המפיקים, נשאר זאת פתוח. אני מציע שנפתוב: נציגי הציבור יתמנו מתוך הצרכנים והספקים, ובלבד שנציגות הצרכנים לא תפחת מ- $2/3$ של נציגי הציבור. אפשר להוסיף שנציגות הצרכנים תקבע בהתחשב עם היקפי הצריכה.

מר נוימן: אני חושב שיש פה שלושה סוגים של מוסדות. מפיקים, ספקים וצרכנים. בעל ב"א עזמית שמספק לעצמו הוא איננו ספק. הוא מפיק והוא צרכן גם יחד. ישנם הרבה כאלה. ישנם צרכנים שיש להם באר משלהם. כל צרכני "מקורות" הם רק צרכנים. למעשה צרכן הוא גם מי שיש לו באר משלו, הוא מוכר לשכנו, אבל הוא עדיין נקרא צרכן מים. יכול להיות שאנו לא צריכים להגיע למסקנה להבטיח את מעמד הצרכנים אלא להיפך, להבטיח את המינימום לספקים. כלומר, כל היתר זה גם אלה שמפיקים לעצמם וגם צרכנים. אם נגיד שמתוך 22, 5 מקומות לספקים, השר יודע שהוא צריך בתוך זה להכניס את "מקורות", ועוד שתיים או שלוש חברות מים שתהיינה נציגות של מעמד שלם של ספקי המים. כל היתר יבוא מהצרכנים שמפיקים לפי כמויות המים. זה כמשהו כללי. אנו מבטיחים את מעמד הספקים, כל היתר יתחלק לפי כמויות המים.

מ. אונא: לא נראה לי. אני צריך להבטיח כאן את הצרכנים.

היו"ר מ. אולמרט: איך באופן מעשי נוכל למנות נציגי צרכנים? מי הם יהיו?

ש. שורש: נציגי הרשויות המקומיות.

את זה השר יקבע.

מר נוימן:

אני מציע שנתרכז על איזה נוסחה. גם אני מבין שצריכים לבוא בדברים עם השר.

ש. שורש:

הייתי מציע: 11 נציגי ממשלה. היא רשאית למנות את מי שהיא מוצאת לנכון. 2 נציגי ההסתדרות הציונית, 4 מפיקים או ספקים, 18 צרכנים ומפיקים, ובאופן כללי מתקבל המספר - 35. הממשלה ממנה אבל זה כפוף למתכונת מסויימת. כלומר, המידה זאת הכמות.

לא נראה לי לתפוס עד כדי כך את החברים בנוסחה זאת. אולם כהנחיה - אני מקבל את זה.

מ. אונא:

נקל על שר החקלאות אם נקבע דברים ברורים.

ש. שורש:

אתה אומר מה שאני אומר. לא יותר מ-5 ספקים, והיתר הוא יכול לקחת גם מפיקים, אם הם לא ספקים.

מר נוימן:

ההצעה של סעיף 107 לא נסתיימה. תתייעצו עם השר ותביאו דעתו, ורק אז נוכל להצביע על הסעיף.

היו"ר מ. אולמרט:

אני נועל את הישיבה.

הישיבה ננעלה בשעה 12.00